

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Apologia|| Pro Reverendis. Et Illvstris.|| Principibus
Catholicis, ac alijs ordinibus Impe-||rij aduersus mucores
& calumnias Buce-||ri, super actis Comiciorum||
Ratisponæ.||**

Eck, Johannes

Coloniae, 1542

VD16 E 262

Responsum Catholicorum principum super colloquio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33616

SCRIPTORVM PROTESTANT.

entiam Asiatici, Aegyptij, Græci, Mauri obtulerunt Romas
næ ecclesiæ, vt sumnum iudicium in fide haberet, vt liquet
ex Epistolis Athanasij Alexandrini, Iulij Papæ c. hæc est sis Authori-
des 24. q. 1. Hieronymus in epistola ad Damasum Papam, tas Rom.
quæ incipit. Quoniam vetusto. 11. dis. Quis nesciat. 24. q. 1.
aduocauit. &c. pudenda. Et. c. inferior dist. 21. c. Omnes
dist. 22. cum mille concordantibus. Si ergo vetustissimos,
sanctissimos patres & concilia secuti sunt principes incli-
ti, quid eis vicio vertis? Imo Christianissimos imitati sunt
Imperatores, Constantinum, Iustinianum, Valentinianum,
Martianum, Theodosium & Carolum magnum, quorū
verba adfero lib. 2. de primatu Petri. cap. 16. & 17.

Nouus Palemon usurpat sibi potestatem iudicandi de Bucer v-
principibus, noua simia. Quia alij plus iusto adhuc tribue- surpat in-
rent Romano Pontifici. (nimia obedientia vitium est a- debite iu-
pud schismaticos). Alij sibi metueret à Papa & eius satelli- dicandi of-
tibus, at si pontifex paratū haberet exercitū Ratisponę, as- ficium.
liqt puto mulaꝝ. Alij pollicebantur sibi aliqd de integrita
te legati, & recte quidem, honesta polliceri sibi poterat de
venerando sene doctissimo & integerrimo, quæ vnitatem
ecclesiæ promouerent, non scinderent. Cuius eruditioñē
ac vitæ sanctimoniam omnibus vxoratis obijcio Luthes-
tanorum prædicatoribus.

RESPONSVM

PRIMVM ELECTORVM ET PRIN-

cipum catholicorum datum Imperioriæ Ma-
iestati de actis colloquiij.

Ostquam inuictissimus Imperator, dominus
noster clementissimus, electoribus, principi-
bus, & statibus clementer patefecit, & scripto
comprehensa offerri curauit, ea quæ consigna-
ta fuerunt à collocutoribus, quos sua Maies-
tas

X stas

CONFUTATIO EQKII

fas ad id, cum hoc sibi communes status detulissent, deles
git, vt viam & rationem ad conciliandam religionem cis
tra tamen aliquod præiudicium quærerent, petijtque sua
Maiestas, vt ab Electoribus ista cognoscantur, suamque
ipsorum sententiam, hi super ipsis rebus Imperat. Maiest.
communicent: Electores & cæteri Principes, atq; horum
absentium legati, arduum istud negotium, pertinens nis
mirum ad gloriam & honorem Dei omnipotentis, salutē
animatorum, & communem Germanicæ nationis vtilitatē,
diligenter, quantum per temporis breuitatem licuit, expē
derunt. Ad negotium igitur huiusmodi commode expē
diendum, vtile & consultum eis videtur, vt Cæsareæ Ma
iestati scripta sex collocutorum, in quibus de articulis reli
gionis controuersis agitur, iterum reddantur, suaque Ma
iestas, tanquam aduocatus & defensor catholicæ ecclesiæ,
humillime rogetur, vt cum legato pontificio, iuxta decre
tum Haganoense, sex collocutorum scripta cognoscere, et
communicare velit. Præcipue vero artulos, in quibus col
locutoribus conuenit, exacta & summa diligentia exami
nare, ita, vt si quid in collocutorum scriptis repertum fue
rit, quod vel sententia vel verbis pugnet cum sanctis patri
bus & laudabili ecclesiæ consuetudine, si quid adhæc for
san abusuum in ecclesia deprehēsum fuerit, id mutetur, es
mendetur, tollatur. Præterea si opus sit declaratione alii
qua, ad ea elucidanda, q; in articulis obscurius posita sunt,
ea vt adiçiantur, huiusmodi vero resolutionem factam, re
ferendam, quām primum fieri potest, ad status imperij, vt
ficcum Imp. Maiest. iuxta id, quod initio comiciorum ipsa
proposuit, concorditer status de his rebus agere possint.
Vt deniq; Impe. Maiest. dare velit operam, vt protestantes
consentiant in aliquam Christianam formam & rationē
conciliandi reliquos artulos nondum conciliatos, quod
si nec hoc à protestantibus impetrari poterit, vt ad genera
le con-

SCRIPTORVM PROTESTANT.

Le concilium rejiciantur, aut saltem ad nationalem synodū (si habendi generalis nulla spes fuerit) modo illa rite, & legitime cōuocetur, q̄ tandem in Germanica natione, Christiana pax & tranquillitas conseruari possit.

MALIGNA BUCERI INTERPRETA-

tio super responso Catholicorum.

Quantum progressa est sub novo Euāgelio hominū temeritas, vt homo priuatus Bucerus nulla dignitate conspicuus, solis erroribus notus & insignis, postquam cucullum exuit sibi & coniugi, audet obedientium principum calumniari responsum, & hoc quidem amarulentius facit, alterū responsum improbās, vt suo loco videbimus.

Cum aut̄ diuus Imp. noster à deo coronatus prædecessorum suorum sequatur vestigia, ac Romanum Pontificē, Christi in terris vicariū, omni veneratiōe debita prosequatur, velut Bononiæ fecit 1519. Romę 1535. & hoc anno 1541. Lucet: tamen ob exulceratū animum (sicut solent habere Lutherani) in summū Pontificem S.D. N. affingit multa dicta diuo Cæsari, contra Pontificem & se, ap. Reiecit eñ responsum principum, eo quod causam detulerint iudicio Papæ, vbi nihil horum sperandum, si qui nouerint, quid Romæ credatur & viuatur, quæq; sint Papæ, maiorisque Cardinalium partis studia. Ideo officium erat principum, hanc causam, nō ad alios, minime autem omnium ad Romanos reijcere, &c. An Bucerus Romę fuerit an nō, nesciō vagum eum fuisse aliquando audiui per arces, tamen si ex me quærit quid Romæ credatur & viuatur. Respondebo ego ei: Bonos, quorum magna est ibi multitudo, tam honeste viuere, tam religiose Deum colere, tantam habere devotionem vt per dies vitę meā, maiorem nunq; viderim. Cōtra vero, tantam vidi impudentiā in discolis ac viuendi licentiam, contra quā ecclesia mandat & obseruat, vt Buce-ro & sibi similibus, ecclesiæ p̄cepta, ieunia, & cæremonias

Bucer fal-sarius.

X ij vili